

ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ.—Συμβολὴ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Νεογενοῦς τῆς νήσου Κάσου, ὑπὸ Κωνσταντίνου Α. Ἀναπλιώτου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μ. Κ. Μητσοπούλου **.

Συνεχίζοντες τὰς μελέτας ήμῶν ἐπὶ τοῦ Νεογενοῦς καὶ Τεταρτογενοῦς τῆς Ἑλλάδος ἐπεσκέφθημεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ τὸ παρελθόν θέρος τὴν νῆσον Κάσον, ὡς καὶ τὰς πέριξ ταύτης ἐγκατεσπαρμένας νησῖδας. Τὰς μέχρι τοῦδε γνώσεις ήμῶν περὶ τῆς γεωλογίας τῆς Κάσου καὶ τῶν νησίδων Ἀστακιά, Καροφυλλονήσι, Μακρά, Ἀρμάθια, Πλατονήσια, Στρογγύλη, Κολόφωνας, Πλατὺ κλπ. δοφείλομεν εἰς τὰς ἔργασίας τῶν G. BUKOWSKY (1889), B. NELLI (1910), A. DESIO (1931), B. FLORIDIA (1932) καὶ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (1961).

Ως ἀρχαιότερα στρώματα θεωροῦνται οἱ ἀσβεστόλιθοι, οἵτινες καταλαμβάνουν τὸ μέγιστον τμῆμα τῆς Κάσου, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῆς νησῖδος Ἀρμάθια.

Ο G. BUKOWSKY καὶ μετ' αὐτὸν ὁ A. DESIO, συγκρίναντες τοὺς ἀσβεστολίθους τούτους πρὸς τοὺς τῆς Καρπάθου, θεωροῦν, ὅτι καὶ οὗτοι εἶναι κρητιδικῆς ήλικίας.

Ο N. CREUTZBURG, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Κάσον, κατόπιν προφορικῆς συζητήσεως μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος, δέχεται — μετὰ πάσης ὄμως ἐπιφυλάξεως — καὶ τὴν παρουσίαν ἀρχαιοτέρων δοιζόντων, καὶ μάλιστα νεοπαλαιοζωϊκῶν.

Ἐπὶ τῶν κρητιδικῶν ἀσβεστολίθων ἐπαναπατάνονται ἀσυμφώνως τὰ στρώματα τοῦ φλύσχου. Τὴν παρουσίαν τούτων ἐπιστοποιήσαμεν τόσον εἰς τὴν Κάσον, εἰς τὴν περιοχὴν Φρὸν - Ἀρβανιτοχώρια, ὃσον καὶ εἰς τὴν νησῖδα Μακρά.

Αἱ νεογενεῖς θαλάσσαι ἀποθέσεις τῆς Κάσου περιορίζονται εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν τμῆμα τῆς νήσου εἰς δύο περιοχάς :

1. Εἰς τὴν περιοχὴν "Ἄγιος Γεώργιος Χαδιῶν - Χέλατρος καὶ
 2. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οἰκισμοῦ Ἀργος.
- Εἰς τὴν πρώτην περιοχὴν, ἥτις εἶναι καὶ ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα, λόγῳ τῆς

* C. A. ANAPLIOTIS, Contribution à la connaissance du Néogène de l'île de Cassos.

** Συνεδρία τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1968.

άνευρόσεως ύψος ήμιδων ἐν αὐτῇ χαρακτηριστικῶν ἀπολιθωμάτων, ὁ G. BUKOWSKY ἀναφέρει τὴν κάτωθι δὲ λιγάριθμον πανίδα:

1. *Pecten latissimus* BR.
2. *Pecten besseri* ANDRZ.
3. *Gryphaea cochlear* POLI
4. *Clypeaster alticostatus* MICH.
5. *Clypeaster* n. f. aff. *altus* LAM.

Βάσει τῆς ἀνωτέρῳ πανίδος ὁ ὥστις ἀνωρέπης κατατάσσει τὰ στρώματα ταῦτα εἰς τὸ Μειόκαινον.

Ο A. DESIO, στηριχθεὶς εἰς τὰ ἀνωτέρῳ εἴδη καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ B. NELLΙ ἀναφερόμενα 19 εἴδη ἐλασματοβραγχίων, γαστεροπόδων, κοραλλίων καὶ ἔχινων, διὰ τὰ δύοτα δὲν γνωρίζομεν τὰς τοποθεσίας, ἐξ ὧν συνελέγησαν, τοποθετεῖ ταῦτα εἰς τὸ Μέσον Μειόκαινον.

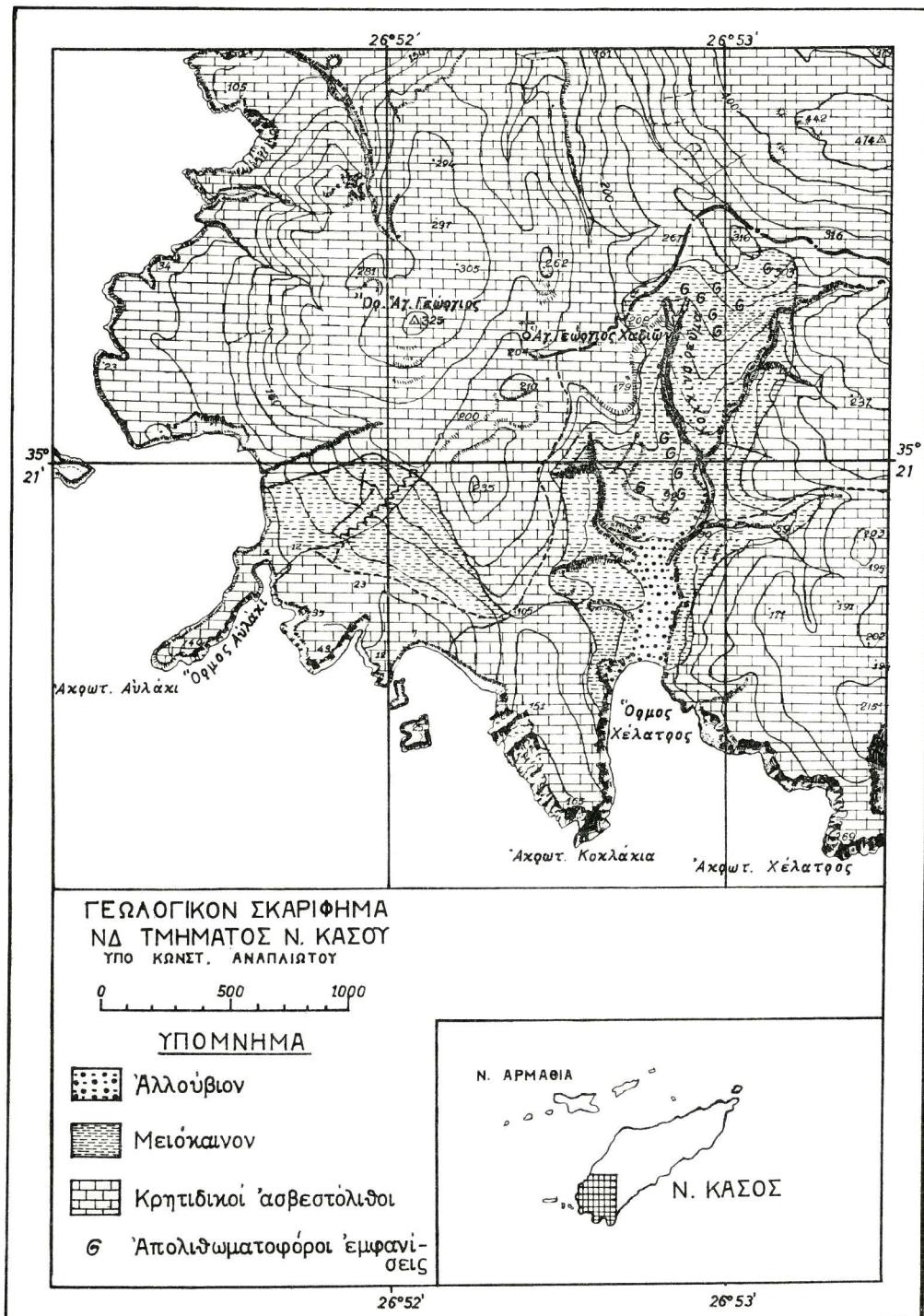
Τὸ εἰς τὴν πρώτην περιοχὴν ἀναφερόμενον ἀπολιθωματοφόρον κοίτασμα κεῖται πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Χαδιῶν, εἰς τὴν θέσιν ὅπου κατέρχεται ὁ χείμαρρος *Kόκκινο Ρεῦμα* μὲ διεύθυνσιν ἀπὸ Β πρὸς Ν πρὸς τὸν ὄρμον *Χέλατρος*.

Αἱ νεογενεῖς μάργαι τῆς περιοχῆς ταύτης ἐπικάθηνται ἀσυμφώνως ἐπὶ τῶν μεσοζωϊκῶν ἀσβεστολίθων μὲ κλίσιν 15° - 20° ἀπὸ Β πρὸς Ν καὶ καταλαμβάνουν ἔκτασιν μεγαλυτέραν τῶν 1000 m. Κυμαίνεται δὲ τὸ μὲν πάχος των μεταξὺ 10 καὶ 40 m, τὸ δὲ ὑψόμετρον μεταξὺ 10 καὶ 300 m ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης.

Πετρολογικῶς ἀποτελοῦνται ἐξ ἀσβεστολίθων, ψαμμιτῶν, ἀμμων, ἀργίλων καὶ προκαλοπαγῶν, ἐναλλασσομένων μεταξύ των. Τὸ ἐπικρατοῦν χρῶμα εἶναι τὸ κίτρινον καὶ κιτρινόλευκον καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὸ κυανοῦν. Οἱ κάτωθεν τῶν μιαργῶν ἀσβεστόλιθοι παρουσιάζουν ἀνοικτὸν κόκκινον χρῶμα, εἰς τὸ δυοῖν, ὡς φαίνεται, διφεύλεται καὶ ἡ ὄνομασία τοῦ χειμάρρου.

Εἰς τὸ κοίτασμα τοῦτο ἡδυνήθημεν νὰ συλλέξωμεν μακροπανίδα συνισταμένην ἐξ 24 εἰδῶν ἐλασματοβραγχίων, γαστεροπόδων, σκαφοπόδων, κοραλλίων καὶ ἔχινων. Ἡ παρουσία μεταξὺ τῆς ἐν λόγῳ πανίδος μορφῶν κατ' ἐξοχὴν καθοδηγητικῶν ἐπιτρέπει, ὅπως τὰς ἀποθέσεις ταύτας θεωρήσωμεν ὡς βινδομπονίου ἥλικίας, τόσον τῆς φάσεως τοῦ Ἐλβετίου, ὅσον καὶ τῆς τοῦ Τορτονίου.

Εἰς τὰ ἀνωτέρῳ εἴδη ἐπικρατοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐλασματοβραγχίων καὶ τῶν κοραλλίων καὶ ἔπονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν γαστεροπόδων, σκαφοπόδων

αὶ ἔχίνων, ἐκ δὲ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἄλλοι μὲν εὐρίσκονται εἰς ἀρίστην κατάστασιν διατηρήσεως, ἄλλοι δὲ παρουσιάζονται ὑπὸ μορφὴν πυρήνων.

Ἡ ἔξαγωγὴ αὐτῶν εἶναι κατ' ἔξοχὴν δυσχερής, λόγῳ τῆς μεγάλης σκληρότητος τοῦ περικλείοντος τούτους ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου.

Οἱ ἀντιπρόσωποι, τῶν δύοιων τὴν παρουσίαν ἡδυνήθημεν νὰ πιστοποιήσωμεν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς, εἶναι οἱ κάτωθι :

Ἐ λ α σ μ α τ ο β ρ α γ χ τ α

1. *Arcia* sp.
- * 2. *Glycymeris* sp.
- * 3. *Pecten praebenedictus* Tourn.
- * 4. *Pecten revolutus* Micht.
5. *Pecten (Flab.) besseri* Andrz.
- * 6. *Pecten (Flab.) ugolinii* Dep. et Rom.
- * 7. *Chlamys (Flab.) solarium* L.K.
8. *Chlamys latissima* Br.
9. *Chlamys multistriata* Poli
10. *Chlamys scabrella* L.K.
- * 11. *Chlamys spinulosa* (Münster) Goldf.
- * 12. *Spondylus gaederopus* L.
- * 13. *Gryphaea (Crassostrea) gryphoides crassissima* L.K.
- * 14. *Ostrea (Ostrea) lamellosa* Br.
15. *Pycnodonta navicularis* Br.
- * 16. *Cardium (Discors) spondyloides* (Von Hauer)
- * 17. *Cardium (Ringicardium) kunstleri* Coessm. et Peyr.
- * 18. *Lithodomus lithophagus* L.
- * 19. *Meretrix cf. islandicoides* L.K.
20. *Thracia* cf. *pubescens* Pultn.

Γ α σ τ ε ρ ο π ο δ α

- * 21. *Conus* sp.

Σ κ α φ ό π ο δ α

- * 22. *Dentalium (Antale) novemcostatum mutabile* Doderl.

Κ ο ρ α λ λ τ α

- * 23. *Heliastraea reussana* M. Edw.

Ἐγινοτ

* 24. *Clypeaster portentosus* DESM.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρῳ ἀναφερομένης μακροπανίδος χαρακτηριστικοὶ τύποι διὰ τὸ Βινδομπόνιον εἶναι οἱ κάτωθι:

1. *Pecten praebenedictus* TOURN.
2. *Pecten revolutus* MICHT.
3. *Pecten (Flab.) besseri* ANDRZ.
4. *Pecten (Flab.) ugolinii* DEP. et ROM.
5. *Chlamys (Flab.) solarium* LK.
6. *Chlamys spinulosa* (MÜNSTER) GOLDF.
7. *Gryphaea (Crassostrea) gryphoides crassissima* LK.
8. *Cardium (Discors) spondyloides* (Von HAUER)
9. *Cardium (Ringicardium) kunstleri* COSSM. et PEYR.
10. *Dentalium (Antale) novemcostatum mutabile* DODERL.

Εἰς τὴν δευτέραν περιοχὴν τοῦ οἰκισμοῦ Ἀργος αἱ νεογενεῖς θαλάσσιαι ἀποθέσεις ἀπαντοῦν εἰς ὑψόμετρον 350 μ., ἔχουν πάχος ἀσήμαντον καὶ συνίστανται ἀπὸ σκληρὸν ἀσβεστολιθικὸν ψαμμίτην. Αἱ ἀποθέσεις αὗται στεροῦνται μακροπολιθωμάτων, περιέχουν ὅμως μικροαπολιθώματα ἀνευρεθέντα καὶ προσδιορισθέντα ὑπὸ τοῦ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ὡς *Neoalveolina melo* (FICHTEL & MOLL), Miliolidae, Rotalidae καὶ *Elphidium* sp.

Ο Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (1961, σελ. 160) θεωρεῖ τὰ στρῶματα ταῦτα μειοκαινικῆς ήλικίας, διότι τὸ εἶδος *Neoalveolina melo*, τὸ δόποιον ζῆι ἀκόμη καὶ σήμερον, ἀπαντᾶ ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰς μειοκαινικὰς ἐναποθέσεις.

Μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἀνωτέρῳ συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς, διότι κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν παρετηρήσαμεν ὅτι ὁ πετρολογικὸς χαρακτὴρ τοῦ σκληροῦ ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου ὅμοιάζει κατὰ πολὺ πρὸς τὸν πετρολογικὸν χαρακτῆρα τῶν ψαμμιτῶν τοῦ Μειοκαίνουν.

Αἱ κίτριναι θαλάσσιαι μάργαι τῆς περιοχῆς Φρὸν - Ἀγιὰ Μαρῖνα - Ἀρβανιτζώρια - Πόλι, αἵτινες ἐπικάθηνται ἀσυμφώνως τοῦ φλύσκου καὶ καλύπτονται ἀπὸ τεταρτογενεῖς παρακτίους ψαμμίτας γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡ πῶδος τοῦ CAYEUX, δὲν εἶναι μειοκαινικῆς ήλικίας, ὡς ἀπεικονίζει εἰς τὸν γεωλογικὸν του χάρτην δ. G. BUKOWSKY, ἀλλὰ εἶναι πλειστοκαινικοὶ σχηματισμοί. Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο καταλήγομεν ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἀνωτέρῳ μάργαι περιέχουν μικρὸν τινὰ ἀριθμὸν ἀπολιθωμάτων μὴ χαρακτηριστικῶν, περικλειομένων ἐντὸς χονδρο-

ΠΙΝΑΞ ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΞΑΠΛΩΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΜΕΙΟΚΑΙΝΙΚΗΣ ΠΑΝΙΔΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ

ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ	Ημερονομασία		Ημέρας	
		Βινδομπόνιον	Τορφάνιον	Βινδομπόνιον	Τορφάνιον
I. <i>Pecten praebenedictus</i> Tourn.	-	-	-	-	-
2. <i>Pecten revolutus</i> Micht.	-	-	-	-	-
3. <i>Pecten (Fl) besseri</i> ANDRZ.	-	-	-	-	-
4. <i>Pecten (Fl) ugolinii</i> DEP. et ROM.	-	-	-	-	-
5. <i>Chlamys (Fl) solarium</i> L.K.	-	-	-	-	-
6. <i>Chlamys latissima</i> L.K.	-	-	-	-	-
7. <i>Chlamys scabrella</i> L.K.	-	-	-	-	-
8. <i>Chlamys spinulosa</i> (MÜNSTER) GOLDF.	-	-	-	-	-
9. <i>Gryphaea (Crassostrea) gryphoides crassissima</i> L.K.	-	-	-	-	-
10. <i>Cardium (Discors) spondyloides</i> (Von HAUER)	-	-	-	-	-
11. <i>Cardium (Ringicardium) kunstleri</i> COSSM. et PEYR.	-	-	-	-	-
12. <i>Dentalium (Antale) novemcostatum mutabile</i> DODERL.	-	-	-	-	-
13. <i>Heliatrea reussana</i> M. EDW.	-	-	-	-	-
14. <i>Clypeaster portentosus</i> DESM.	-	-	-	-	-

κοκκώδους ἀσβεστολιθικοῦ φαμίτου, δόμοίου πρὸς τὸν φαμίτην ἐκεῖνον, ὅστις περικλείει τὴν τυρρήνιον πανίδα τῆς νησῖδος Ἀρμάθια.

Ο Α. DESIO (1931, σελ. 387) παρετήρησε πρῶτος τὰς τεταρτογενεῖς ἀποθέσεις, τὰς συνισταμένας ἐκ χονδροκοκκώδους ἀσβεστολιθικοῦ φαμίτου, κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Φρὸν καὶ τὰς παρωμοίασε πρὸς ἐκείνας τῆς Ἀστυπαλαίας.

Ο Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν ἔρευνητῶν τῆς νήσου Κάσου, ἀναφέρει, ὅτι οἱ σχηματισμοὶ τῆς περιοχῆς Φρὸν - Ἀγία Μαρίνα - Ἀρβανιτζώρια - Πόλι εἶναι μειοκαινικῆς ἡλικίας, ἀλλὰ ἀνίκουν εἰς τὸ Κατώτερον Πλειστόκαινον.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀγόμεθα εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα :

1) Ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς λεπτομεροῦς μελέτης τῆς χαρακτηριστικῆς μακροπανίδος, τὰ νεογενῆ στρῶματα τῆς περιοχῆς Ἀγίος Γεώργιος Χαδιῶν - Χέλατρος τῆς νήσου Κάσου εἶναι βινδομπονίου ἡλικίας, τόσον τῆς φάσεως τοῦ Ἐλβετίου, ὃσον καὶ τῆς τοῦ Τορτονίου.

2) Ο πετρολογικὸς χαρακτήρας τοῦ σκληροῦ ἀσβεστολιθικοῦ φαμίτου τοῦ οἰκισμοῦ Ἀργος παρουσιάζει μεγάλην δμοιότητα πρὸς τὸν πετρολογικὸν χαρακτῆρα τῶν φαμίτων τοῦ Μειοκαίνου.

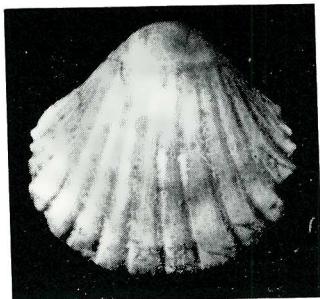
3) Αἱ θαλάσσιαι ἀποθέσεις τῆς περιοχῆς Φρὸν - Ἀγία Μαρίνα - Ἀρβανιτζώρια - Πόλι εἶναι πλειστοκαινικῆς ἡλικίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

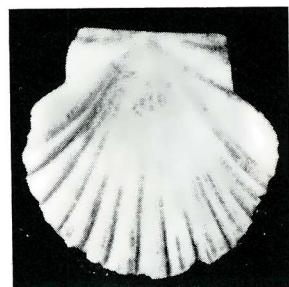
- ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ, Κ. (1963).—Τὰ τυρρήνια στρῶματα εἰς τὴν νησῖδα Ἀρμάθια (περιοχῆς Κάσου). *Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, **38**, σ. 137 - 143, πίν. I - IV, Ἀθῆναι.
- ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ, Κ. (1967).—Τὸ Νεογενὲς τῆς νήσου Γαύδουν. *Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν*, **42**, σ. 135 - 146, πίν. I - IV, Ἀθῆναι.
- BUKOWSKY, G. (1889).—Der geologische Bau der Insel Kasos. *Sitzber. k. Akad. Wiss.*, **98**, Abt. I, p. 653 - 669, I geol. Karte, Wien.
- ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Γ. (1961).—Ἡ παρουσία τῆς *Neoalveolina melo* (FICHTEL und MOLL.) εἰς τοὺς μειοκαινικούς σχηματισμούς τῆς Κάσου καὶ παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς γεωλογίας τῆς νήσου. *Δελτίον Ἑλλ. Γεωλ.* *Ἑταιρ.*, **4** (1959 - 60), σ. 156 - 162, Ἀθῆναι.
- DESIO, A. (1931).—Le isole italiane dell'Egeo (Studi geologici e geograficofisici). *Mémoire descrittive della carta geologica d'Italia*, vol. **XXIV**, Roma.
- FLORIDIA, B. C. (1932).—Alcuni Nummuliti dell'Isola di Caso (Dodecaneso). *Bull. Soc. Geol. Ital.*, **51**, p. 61 - 68, Taf. 1 - 2, Roma.
- ΨΑΡΙΑΝΟΣ, Π. (1961).—Ἡ ἐπίδρασις τῶν ἡπειρογενετικῶν κινήσεων ἐπὶ τῆς μορφολογίας τῆς Κρήτης. *Annu. géol. d. pays hell.*, **12**, σ. 12 - 17, Ἀθῆναι.

ΙΙΙΑΞ Ι

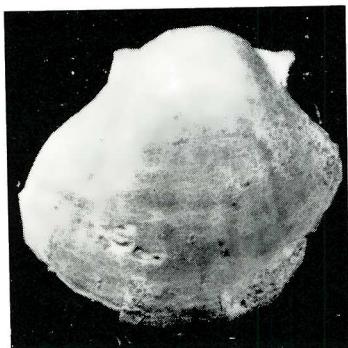
Κ. Α. ΑΝΑΗΛΙΩΤΟΥ.- ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΓΕΝΟΤΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ

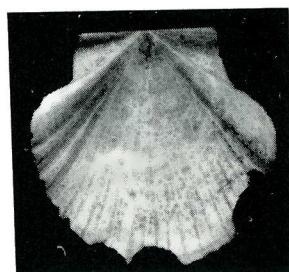
1

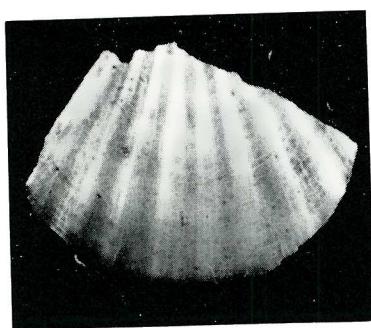
2

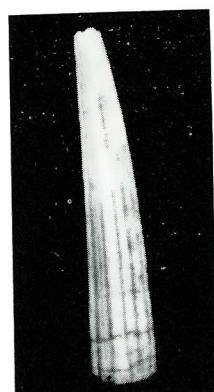
3

4

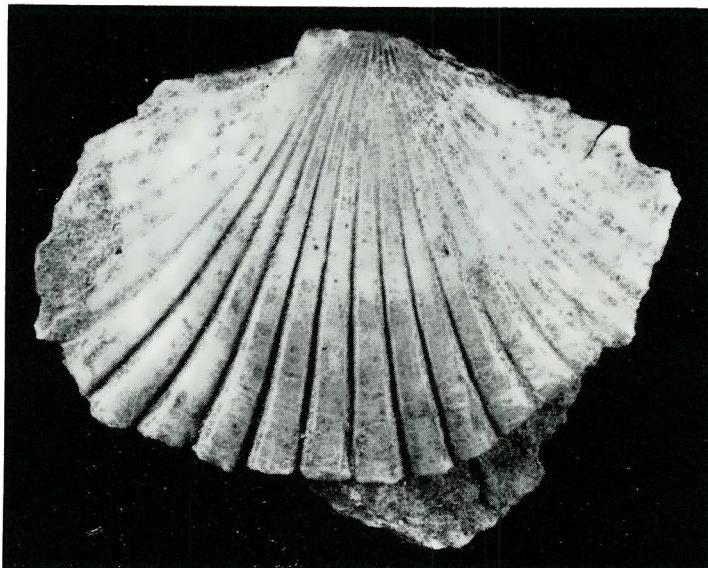
5

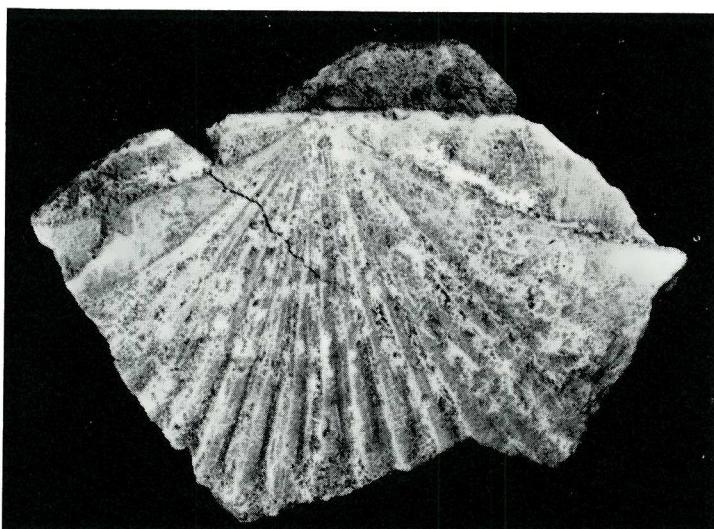
6

ΠΙΝΑΞ ΙΙ

Κ. Α. ΑΝΑΗΑΙΩΤΟΥ.—ΣΤΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΓΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ

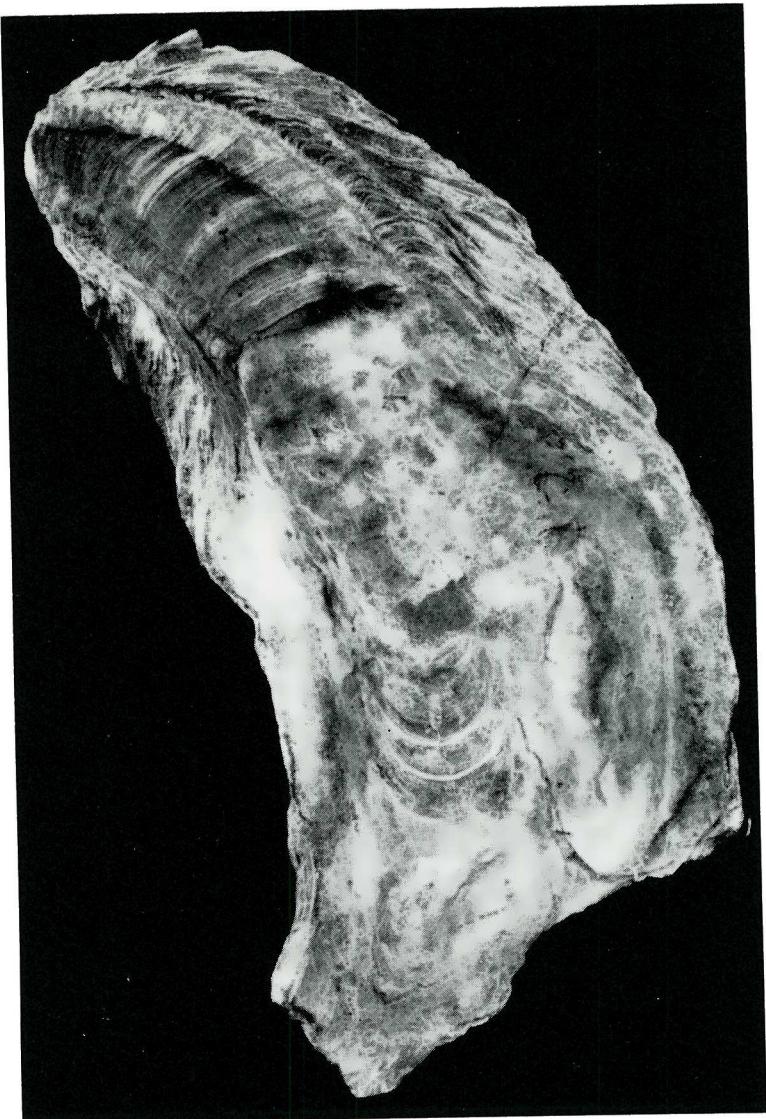
1

2

ΙΙΙΑΞ ΙΙΙ

Κ. Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΟΥ.— ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΓΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ

ΠΙΝΑΞ IV

Κ. Α. ΑΝΑΗΛΙΩΤΟΥ. - ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΙΤΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ

Κ. Α. ΑΝΑΗΛΙΩΤΟΥ.—ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΟΓΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ

1

2

8. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ, Ν. (1965).—Τὸ Νεογενὲς τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης. *Ann. géol. d. pays hell.*, **16**, σ. 249 - 314, πίν. I - XVII, Ἀθῆναι.
9. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ, Ν. - ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ, Κ. (1968).—Τὸ Πλειόκαινον τῶν περιοχῶν Πηδάσου καὶ Ρυπαίνης ('Ἐπαρχία Πυλίας ΝΔ τῆς Πελοποννήσου). *Ann. géol. d. pays hell.*, **21**, σ. 494 - 500, Ἀθῆναι.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Π Ι Ν Α Ζ Ι

- Εἰκ. 1. *Pecten praebenedictus* TOURN. δεξιὰ θυρὶς
 Εἰκ. 2. » » » ἀριστερὰ θυρὶς
 Εἰκ. 3. *Pecten revolutus* MICH. δεξιὰ θυρὶς
 Εἰκ. 4. » » » ἀριστερὰ θυρὶς
 Εἰκ. 5. *Pecten ugolinii* DEP. et ROM.
 Εἰκ. 6. *Dentalium (Antale) novemcostatum mutabile* DODERL.

Π Ι Ν Α Ζ ΙΙ

- Εἰκ. 1. *Pecten (Flabellipecten) solarium* L.K. δεξιὰ θυρὶς
 Εἰκ. 2. » » » » ἀριστερὰ θυρὶς

Π Ι Ν Α Ζ ΙΙΙ

- Εἰκ. 1. *Gryphaea (Crassostrea) gryphoides crassissima* L.K. δεξιὰ θυρὶς

Π Ι Ν Α Ζ Ι V

- Εἰκ. 1. *Cardium (Discors) spondyloides* (Von HAUER)

Π Ι Ν Α Ζ Ι V

- Εἰκ. 1, 2. Ἀπολιθωματοφόροι μειοκανικοί μάργαρι περιοχῆς Χαδιῶν - Χέλατρος (θέσις Κόκκινο Ρεύμα) νήσου Κάσου.

Αἱ εἰκόνες τῶν πινάκων ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς φυσικὰς διαστάσεις τῶν δειγμάτων.

Τὰ πρωτότυπα ἔχουν κατατεθῆ ἐις τὰς συλλογὰς τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Παλαιοντολογικοῦ Μουσείου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

R É S U M É

L'auteur du présent article aboutit aux résultats suivants :

- 1) D'après une étude détaillée de la macrofaune caractéristique on a constaté que les couches néogènes de la région «Haghios Géorgios Chadión - Chelátrou» de l'île de Cassos appartiennent au Vindobonien et spécialement aux faciès du Helvétien et Tortoniens, également.
- 2) Le caractère pétrographique du grès calcaire bien compact de la région d'Argos, présente beaucoup de similitudes avec les grès du Miocène.
- 3) Les dépôts marins de la région Fry - Haghia Marina - Arvanitochoria - Poli sont d'âge pléistocène.